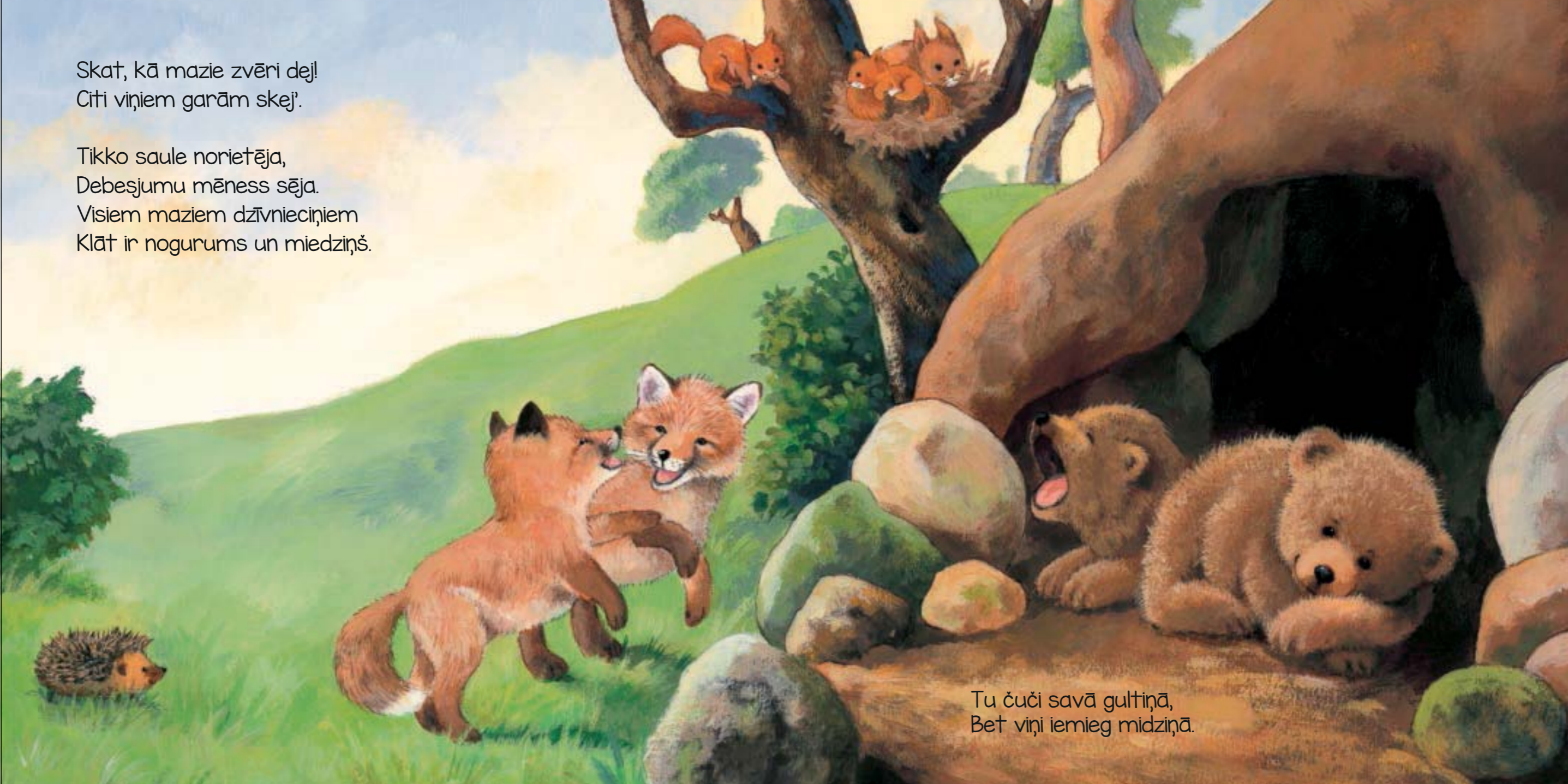

Skat, kā mazie zvēri dej!
Citi viņiem garām skej'.

Tikko saule norietēja,
Debesjumu mēness sēja.
Visiem maziem dzīvnieciņiem
Klāt ir nogurums un miedziņš.

Tu čuči savā gultiņā,
Bet viņi iemieg midziņā.

Ežiem gulta, lapās klāta.

Kuplastīte vāverīte ar bērniem laizas miegā augstu koka zaros.

Vai, kad bērni pārguruši,
Tie uzreiz ir aizmiguši?

Nē! Vispirms tie lēkāt sāk,
Un pēc tam mammas
šūņdziesma nāk.

Arī tētis aši steidz
Un ar bilž' grāmatu kņadu beidz.

Rotaļlietas gultā gaida.
- Arlabunakti! - tās saka tev un smaida.

